

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019203376
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0019203376.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Majerníková 3479/3A, proti žalovanému: E. P., L. L. XX, zastúpený občianskym združením Centrum právnej pomoci Michalovce, so sídlom v Michalovciach, Topolianska 2829, IČO: 51 169 428, o zaplatenie 630,41 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 15. januára 2020 sp. zn. 19Csp/69/2019

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 15.1.2020 č.k. 19Csp/69/2019-117, okrem výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 630,41 €, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 630,41 € od 18.4.2016 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 33 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom III. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 32,50 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny úveru 630,41 €, odplaty vo výške 280 €, zmluvných úrokov z úveru, úrokov z omeškania, poplatkov za upomienky vo výške 300 € a zmluvnej pokuty vo výške 33 € titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.4.2015.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 17.4.2015, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.000 €, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť do 17.4.2016, spolu s poplatkom 280 € a zmluvným úrokom 592 €, celkovo sa zaviazal zaplatiť sumu 1.872 €. Úrok z úveru bol stanovený na 59,20 % ročne pri ročnej percentuálnej miere nákladov 28 % a priemernej RPMN 21,35 %. Zmluvná pokuta pre prípad neuhradenia úveru v dohodnutej lehote bola dojednaná vo výške 33 € a poplatok za každú zaslanú upomienku vo výške 30 €. Súd vychádzal z vyjadrenia žalobcu, že žalovaný titulom úveru zaplatil sumu iba 369,59 €.

4. Za preukázané vzal súd aj uzavretie dohody o plnení v splátkach dňa 17.4.2015, v zmysle ktorej žalovaný sa zaviazal vrátiť úver v 12-ich mesačných splátkach po 156 € počnúc dňom 24.5.2015 vždy ku 24. dňu v mesiaci. V zmysle dohody RPMN predstavovala 260,12 % pri priemernej RPMN 34,42 %. Strany sa dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí ktorúkoľvek splátku riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace, dohoda o plnení v splátkach zaniká. Žalovaný pritom neuhradil ani jednu splátku v dohodnutej výške.

5. Právne súd posudzoval vec podľa ust. § 497, § 499, § 502 a § 369 ObZ v spojení s ust. § 1, § 9 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 544 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

6. Dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, čo do zaplatenia istiny úveru 630,41€, zmluvnej pokuty 33 € a úrokov z omeškania zo sumy 630,41 €, z ktorého dôvodu v tejto časti žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

7. Námietku premlčania vznesenú žalovaným považoval za nedôvodnú, keďže dohoda o plnení v splátkach zanikla, splatnosť úveru bola dohodnutá dňom 17.4.2016, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba a táto do dňa podania žaloby dňa 17.4.2019 neuplynula, preto ide o nárok nepremlčaný.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že v zmluve o úvere bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa (RPMN v zmysle zmluvy je 28 % oproti skutočnej výške RPMN 260,12 %), dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorých dôvodov nepriznal žalobcovi odplatu 280 € ani zmluvné úroky.

9. Poplatky za upomienky v celkovej výške 300 € súd nepriznal z dôvodu, že žalobca žiadne písomné výzvy adresované žalovanému nepredložil, a teda svoj nárok nepreukázal, zároveň však považoval dojednanie tak vysokej náhrady za upomienky (30 € za jednu upomienku) za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

10. Zmluvnú pokutu vo výške 33 € súd žalobcovi priznal, keďže táto bola platne dojednaná a aj z hľadiska jej výšky 33 € oproti dlžnej istine 630,41 € bola primeraná.

11. Úroky z omeškania z priznanej istiny 630,41 € súd priznal žalobcovi od 18.4.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru.

12. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 32,50 %, čo predstavuje jeho celkový úspech v konaní.

13. Proti tomuto rozsudku, okrem výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP a navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že súd žalobu zamietne, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a domáhal sa aj náhrady trov odvolacieho konania. Vytýkal súdu, že nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Napriek jeho návrhu žalobca nepredložil všetky dokumenty, podpísané pri uzatváraní zmluvy, to znamená aj žiadosť o poskytnutie úveru, v ktorej žalovaný žiadal o poskytnutie úveru v 12 mesačných splátkach po 156 €. V zmluve nie je uvedený počet splátok ani výška splátky. Žalobca to urobil pravdepodobne z toho dôvodu, aby sa vyhol úžernickej RPMN, ktorá pri zadaných parametroch 12 splátok po 156 € predstavuje 260,12 %. Keďže zmluva nebola vyhotovená v súlade s jeho žiadosťou, považuje ju za absolútne neplatnú. Žalobca úmyselne v zmluve uviedol iba splatenie úveru do 17.4.2016, čo je nekalým konaním zo strany žalobcu s úmyslom získať bezdôvodné obohatenie. Argumentoval ďalej tým, že žalobca nepreukázal výšku vyplatenej sumy žalovanému. Trval na tom, že suma uvedená v zmluve nebola žalovanému vyplatená. Žalovanému neboli žiadne peňažné prostriedky vyplatené, a to ani na účet, ani zmenkou a ani v hotovosti. Dôkazné bremeno na preukázanie tohto tvrdenia je pritom na strane žalobcu. Súd mal preto žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal tiež na to, že úrok 52,20 % ročne je úrok úžernický a musí mať za následok absolútnu neplatnosť zmluvy. Poukázal na predbežné opatrenie NBS, ktorým bola uložená povinnosť zdržať sa používania nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že so spotrebiteľom je súčasne alebo v bezprostrednej časovej následnosti uzatváraná zmluva o spotrebiteľskom úvere splatnom jednorazovo a dohoda o splátkach toho istého úveru. V ďalšom texte žalovaný citoval obsah tohto neodkladného opatrenia a následne citoval paragrafové znenie niektorých ustanovení Občianskeho zákonníka, Ústavy SR, Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, obsah rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-388/13 a nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 107/07.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zotrval na tvrdení, že žalovaný uhradil titulom úveru iba sumu 369,59 €. Súhlas s obsahom zmluvy pritom vyjadril svojím podpisom a nevyužil možnosť odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od dňa jej uzavretia, pokiaľ s ňou nebol spokojný. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa pritom nespôsobuje

absolútnu neplatnosť právneho úkonu s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 12.1.2006 sp.zn. C-361/04. Poukázal na to, že žalovaným podpísané potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti sa nachádza na konci zmluvy o úvere, ktorá bola súčasťou žalobného návrhu. Svojím vlastnoručným podpisom žalovaný potvrdil prevzatie finančných prostriedkov formou zmenky. Zároveň svojím podpisom potvrdil aj prevzatie zmenky. Samotný fakt, že žalovaný predmetnou zmenkou nedisponuje, potvrdzuje tú skutočnosť, že predmetná zmenka bola uhradená a žalobca žiadal pri vyplatení zmenkovej sumy vrátenie aj predmetnej zmenky, aby nedošlo k jej zneužitiu, prípadne opätovnému požadovaniu o uhradenie zmenkovej sumy. Následne sa zmenka, ktorá bola uhradená, skartuje. Zo všetkých týchto dôvodov súhlasil s napadnutým rozsudkom.

15. Žalovaný v replike znovu zopakoval, že žalobca mu nevyplatil pôžičku vo výške 1.000 €, doposiaľ nepredložil výpis z účtu, preukazujúci prevod tejto finančnej čiastky na účet žalovaného alebo výdavkový doklad o vyplatení finančných prostriedkov v hotovosti a pokiaľ v žalobe uvádza, že úver vyplatil žalovanému zmenkou a po jej vyplatení zmenku znehodnotil, žalovaný uviedol, že ide iba o konštatovanie, ktorého podstatou je nekalá obchodná praktika. Žalobca do formulárovej zmluvy sám vopred vyznačil v potvrdení o spôsobe poskytnutia úveru, že spotrebiteľ žiada poskytnúť úver zmenkou, čo však sa nezakladá na pravde, pretože žalovaný žiadnu zmenku od žalobcu neprevzal a ani sám nevystavil a ani nevie, čo zmenka je a ako vôbec vyzerá. Vyplatenie úveru zmenkou výslovne zakazuje aj rozhodnutie Národnej banky Slovenska zo 7.6.2016, v ktorom je uvedený zákaz vymáhať plnenie zo zmeniek vystavených po 30.4.2014 spotrebiteľmi na meno alebo na rad spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. za účelom zabezpečenia záväzku spotrebiteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Znovu zdôraznil, že žalobca pri uzatváraní zmlúv používa nekalé obchodné praktiky. K tvrdeniu žalobcu, že od žalovaného eviduje úhrady vo výške 369,59 € je nepravdivé, pretože žalobca tieto svoje tvrdenia ničím nepreukázal. Napriek neuneseniu dôkazného bremena žalobcom súd jeho žalobe vyhovel.

16. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (všetky odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP, okrem písmena c/) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

18. Výrok rozsudku II., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol, nebol odvolaním žalobcu ako oprávnenej osoby na podanie odvolanie napadnutý, preto tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2, 3 CSP) a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

19. Predmetom odvolacieho prieskumu je vyhovujúci výrok I., ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu úveru 630,41 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 18.4.2016 do zaplatenia a zmluvnú pokutu 33 € a súvisiaci výrok III. o náhrade trov konania.

20. Rozsudok je v napadnutom vyhovujúcom výroku I. nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pretože z odôvodnenia rozsudku nie je zrejماً úvaha, na základe ktorej dospel súd k záveru, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.000 €, nie je zrejماً, ani akým spôsobom mal byť úver poskytnutý a že titulom tohto úveru žalovaný zaplatil žalobcovi 369,59 €.

21. Tento svoj záver súd neodôvodnil konkrétnymi skutkovými zisteniami s poukazom na konkrétne dôkazy, z ktorých mali tieto zistenia vyplynúť, keď v odôvodnení rozsudku v bode 7. iba uviedol, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.000 € a podľa vyjadrenia žalobcu žalovaný titulom úveru zaplatil 369,59 €.

22. Ide pritom o skutkové tvrdenia, ktoré boli počas celého konania medzi stranami sporné, keď žalobca tvrdil, že poskytol žalobcovi úver formou zmenky a že žalovaný titulom úveru uhradil 369,59 €, na ktorú skutočnosť však žalobca nepredložil konkrétne dôkazy (že sa jedná o úhrady zo strany žalovaného) a na druhej strane žalovaný poprel vyplatenie akýchkoľvek finančných prostriedkov titulom úveru a rovnako poprel aj vykonanie úhrad titulom úveru.

23. Týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

24. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

25. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovaným zákonným ustanovením, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd rozhodujúci o uplatnenom nároku musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

26. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom. Súd rozhodujúci o uplatnenom nároku sa teda musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho závery musia byť dostatočne vysvetlené.

27. Odvolaním napadnutý rozsudok uvedené náležitosti nemá. Odôvodnenie rozsudku nie je dostatočné, pretože sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Stranám sporu neozrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, zo skutkových zistení nevyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú.

28. Z vyššie uvedených dôvodov je rozsudok súdu, najmä pokiaľ ide o jeho záver o preukázaní vyplatenia finančných prostriedkov titulom úverovej zmluvy žalovanému a preukázanie vykonaných úhrad zo strany žalovaného titulom úverovej zmluvy, nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pričom ide o skutočnosti, ktoré sú podstatné z hľadiska rozhodnutia vo veci, keďže v prípade nepreukázania poskytnutia úveru nie je možné žalobe ani čiastočne vyhovieť.

29. Úlohou súdu v ďalšom konaní bude preto na základe doposiaľ vykonaného dokazovania a dokazovania doplneného po vrátení veci ustáliť, či došlo k vyplateniu finančných prostriedkov titulom uzavretej úverovej zmluvy žalobcom žalovanému, v akej výške a akým spôsobom, pričom dôkazné bremeno v tomto smere je na žalobcovi, a takisto bude povinnosťou žalobcu predložiť dôkazy o jeho tvrdení, že žalovaný mu titulom uzavretej úverovej zmluvy plnil 369,59 €.

30. Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že v zmysle uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.4.2015 (č.l. 4 spisu), ako aj v zmysle doterajších tvrdení žalobcu, že žalovanému poskytol úver vo forme zmenky, bude povinnosťou súdu právne posudzovať vec aj podľa ustanovenia § 5a ods. 1 písm. b/ zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (17.4.2015), v zmysle ktorého neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.

31. Poskytnutie úveru zmenkou tak, ako ho mal uskutočniť žalobca, teda nie je prípustné. Žalobca sa zrejme takto usiloval naplniť požiadavku § 1 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. e/ zákona 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zák. 129/2010 Z.z.), aby úver žalovanému nebol poskytnutý v hotovosti.

32. Ak záväzkom žalobcu vo vzťahu k žalovanému bolo poskytnutie príslušnej čiastky úveru, naplnenie zákonnej požiadavky, aby tento úver z jeho strany vo vzťahu k žalovanému bol realizovaný bezhotovostne, jednoznačne nemohlo byť vykonané vo forme poskytnutia zmenky, ale iba iným, zákonom nevylučujúcim spôsobom, napríklad najbežnejšie formou bankového prevodu príslušnej sumy na jeho alebo ním určený bankový účet. Vylúčené je pritom poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa § 1 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. v hotovosti.

33. Pokiaľ teda aj úver bol zo strany žalobcu poskytnutý žalovanému vo forme zmenky, čo však v konaní doposiaľ preukázané nebolo, vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie § 5a ods. 1 písm. b/ zákona 250/2007 Z.z. by nebolo preukázané, že žalovanému bol v skutočnosti aj poskytnutý úver v príslušnej peňažnej sume (v určitom rozsahu) zákonom dovoleným bezhotovostným finančným nástrojom (§ 1 ods. 2 v spojení s § 2 písm. l/ zákona 129/2010 Z.z.) .

34. Pokiaľ ide o závery súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a záver o dôvodnosti zmluvnej pokuty, tieto budú správne v prípade, že vykonaným dokazovaním bude bez akýchkoľvek pochybností preukázané poskytnutie úveru žalovanému v zmysle vyššie citovanej zmluvy a výška priznanej istiny je závislá od preukázania rozsahu plnenia zo strany žalovaného.

35. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v zrušenom rozsahu vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom bude súd viazaný vyššie výslovným právnym názorom odvolacieho súdu a v ktorom opätovne rozhodne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, 3 CSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).